

סמל דורי זאב

971400

בן שלהבת ויעקב

נולד ב- כ"ח תמוז תש"ו 27.7.1946

התגייס לצה"ל בנובמבר 1965

שרת בפלס"ר גולני

נפל ב-כ"ד חשוון תשכ"ח 27.11.1967

בעת מילוי תפקידו.

חטיבת גולני בעת שירותו

חטיבת גולני לאחר מלחמת ששת הימים (1970-1967)

בשלוש השנים הראשונות לאחר מלחמת ששת הימים, בשנים 1970-1967, פיקדו על החטיבה שני מח"טים: יונה אפרת (1968-1966) ויקותיאל אדם ז"ל (1970-1968), בתולדות צה"ל והמדרגה ידועות שנים אלו בכינויים שונים: "מלחמת המרדפים", "מלחמת ההתשה", "מלחמת אלף הימים". באותן שלוש שנים נטלו לוחמי חטיבת גולני חלק עם שאר כוחות צה"ל בפעילות מבצעית רבה ביותר, של חדירות, פשיטות, סיורים אלימים, מארבים ופעילות בטחון שוטף אינטנסיבית. פעילות החטיבה נפרסה בכל הגזרות: מגזרת קו "בר-לב" בגבול התעלה, דרך רצועת עזה, בקעת הירדן, רמת הגולן, ועד גבול הצפון ודרום לבנון. המאבק העיקרי לא היה כנגד האויב המצרי, הירדני או הסורי אלא נגד המחבלים, שהפכו את בקעת הירדן ומדבר שומרון לזירת הפעילות העיקרית. במאי, יולי ואוגוסט 1969 ביצעו חיילי חטיבת גולני שלוש פשיטות בגזרת עמק בית-שאן: פשיטה על הכפר הירדני אל-יבס, על מוצב ה"חרוט" (בגזרת אשדות-יעקב) ועל תעלת העיור הירדנית ממזרח לגבול הבינלאומי.

אימוני יחידתו

שבעה לנופלו

ליזכר נעדרים

זאב דורי / שבעה לנופלו

זאבי, שהיה אחד מן החברים ובי כ"ו בת שנת וארבע, שהסיר את קליפתו החורשית של הצבר ר' היה צדיק נפש, רגיש ואצילי רוח וחיונו הבהיר חשוכי שאל מניח אצד בנעלו אצד של רגשות שחך לשמים רחוקות באי על ביטחיים אין גיהומים של לכתך סאתנו כה לשתש. פי עליכן לא לנחם באנו כי אם לבכות על זאבי. בן יקר שלנו שהיה ואינו עוד ואשר שמו יהיה צדוד קליבנו כזכר של שלו מים ותום של אהבה ותקוותיחיים. בסמל לצעירים רבים אחרים, אשר יגדלו על חרפת הזאת וידעו ש" בסופו קידש להם את החיים. דוד מ. (רמת השופט)

...לחיותיך, זאבי, בלבטי צמיר חתך החברותך, באותו שנים קי שות של התגבשות האופי, של מא בקר על דימוי עצמי שיתאם את מצמונך ואת תביעות החברה.

אך מתוך מאבקים אלה עלתה וצמחה כפורחת אישיותך החדשה והמבוגרת, שהפתיחה אותנו בבני דות אמוציונאלית, ביכולת חרידה לבעיותיך של הזולת, בגאמנות ל" דרכנו, בעדינות הנמש ובאסירות תודה לאלה, שעזרו לך וליוונו ב" אהבה ובמסירות.

שתקן היית, זאבי, ולא הכברת מלים לריק. אך כאשר פתחת את פיה, ידעתי, כי יהיו אלו מלים ח" צובות בסלע, דברים רחוקים מן ה" שיגרה ומפתיעים בגילוי חלב ש" להם, במקוריותם ובניסוחם.

מככים אנו את זאבי בננו, שגדל בביטחונו הקיבוצי, במשפחתו החמה והאהבת, בין בני "אילת" ובקבר" צת "שיקפה" כמסד החינוכי, זאבי, שתחרוצץ יחד עם הזאטוטים על חלוקי האבנים של הרמה ובחיותו בן שנה וחצי כבר שמע את רעמי החולמים של מאבקי.

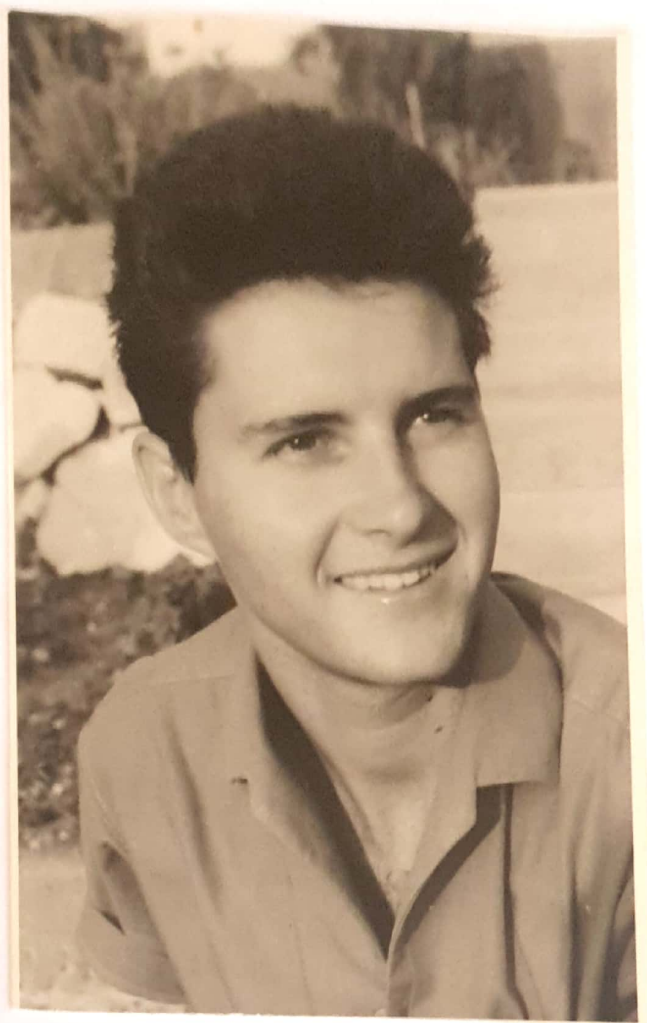
אנו וצמחים והדמעות אינן את גרוננו, היד נקמעת לאגרוף, היה זאבי — ולא היה עוד. ואנו נשש ונעלה אחד בזכרך ננו, גיבור היית לנו, חזק מכולם. בכול — ראשון היית, זאנו — אחי ריך. היית מלכנו המוכתר בגיל זנו. לאחר מכן — כשישבנו אל ססל הלימודים היית לנו ראש תקבוצה: מי ראשון במישחק? — זאביו מי ראשון בריצה? זאביו מי החזק ביותר? זאביו

רצינו להידמות לך, בחלון השנים בגרנו. אתה שקד על לימודיך, אך אינך מוותר על תחביבך — הספורט. וכצבא — נפרדנו איש איש לדרכו, החופשות חיו מאחדות אותנו, לא מזמן ישר בים חיינו מקיבו לכנס. תה וטחינו את עתידנו, אמרת אנו, כי עתידך לאחר הצבא, בעוד חצי שנה, בסוף בקיבוץ, אך השיחה נקטעה באמ" צע, לא תהיה עוד עסנה, חלכת לבלי שוב. נזכור אותך זאבי, כי אין אפשר לשכוח אותך, חבר ר' ירדד יקר?

צפירה, רמת השופט

כותבים לזכרו

צבא הגנה לישראל

2293.x.7 87500

ד' כסלו תשכ"ח

1967 6

הסמל ואב ודוי

[illegible]

ליעקב ושלחב ש'לום רב!

סמל זאב דורי נפל בעה מילוי תפקידו בתאריך ג"ד חשוון תשכ"ח, 27 לנובמבר 1967, בבקעת עמק הירדן.

במלחמת ששת הימים, על אף היותו בבית החולים, שמר על קשר ומעקב תמידי עם המתרחש ביחידה, והיה עמה בכל. זאב לקח חלק בכל פעולות היחידה.

זאב היה בחור שקט, רגיש, ובעל רצון חזק, אשר המסגרת הצבאית לא הייתה לאופיו. למרות זאת ביצע כל משימה במסירות ובאחריות תוך התנדבות לביצוע משימות מיוחדות.

גיכרה בזאב יותר מאשר אצל האחרים אהבתו למשק ולביתו הקיבוצי והוא לא פסק מלחת שבחים לכך.

סמל זאב דורי היה לוחם טוב ומסור לצה"ל, ובן נאמן ויקר לעם. חיילים ומפקדי היחידה עומדים דום ומרכינים ראשם לזכר חברם ופיקודם האהוב זאב ז"ל.

חזקו ואמצו !

ר"סן, ראובן אליעז
מפקד היחידה

הוריו

זאבי - בננו חיקר ואחוב נפשונו

ביום השבעה למותך ירדנו אמא ואני לבית הקברות. היה יום בהיר מלא זיו. ירדנו אט-אט אל קברך הרענן, מכוסה זרי פרחים נבולים. רצינו להח-ייתך אתך, לראותך אותך, להשיח את ליבנו, אך שנינו הרגשנו, שאינך כאן, ש-אינך קבור באדמה הקרה הזאת; לא הצלחנו לקיים מגע אתך, לא ראינו את דמו-תך, את קומתך החמירה, את קלסתר פניך היפה, הקורן - את עיניך המחייכות, ולא הרגשנו את חיוכך המבויש בזווית פיך. לא, לא מצאנו אותך בין הקברים האילמים. הודאות המזועת, שאינך עוד אתנו לא חדרה עדיין לחודעתנו.

חזרנו לביחנו. שם כל פינה, כל מקום נושם וחי אותך. שם יכול-נו ונוכל לראותך, להרגיש בך ולבכות על אבדן תפארת חיי העלומים של בננו.

זאב, אלף סליחות מבקש אני ממך - על אשר אני מפר בכתיבתי זאת עליך את רצונך העמוק והכן ביותר, לא לחת פומבי לחיך, למעשיך, לרג-שוחרך ולמאוויוך. הרי אתה - כל-כולך, גילמת באישיותך שני הפכים: מבחון עלם יפה-חואר; ספורטאי מעולה, בריא, רענן וחזק - המושך בחבלי קסם עיני כל מי שנקרה בדרכך במבטי חיבה מלטפים; כל כולך זוהר החוצה, אולם בפני-מיתך היית סגור ומסוגר. עד יומך האחרון היתה טבועה בך מעין ילדות. מין ביישנות וחמימות שקשה למצוא להן ביסוי. הצניעות והענווה שבך היו כל-כך שורשיות! לא אהבת להתבלט, לא רצית לגלות מעשיך, לא טבלת גילויי-חיבה חיצוניים, לא התפארת בהישגיך הספורטיביים, לא אהבת לגלות את רגשותיך ל-זולת ואף פעם לא רצית לדבר על עצמך, על מאווייך הפנימיים, על אהבתך ה-עמוקה לנערותך. הכל היה חבוי עמוק עמוק בנשמתך; ושם במעמקים צמחה ו-גדלה אישיותך העשירה, העדינה, הפיוסית-רבת-האנפין.

אף אנו ההורים לא ידענו את מלוא יופיך הפנימי, עד אשר קראנו במכתבך הרבים שגילו את נפשך העשירה.

לא אחת ביקשתי במכתבך: "אל תעשו 'רוח' ממכתבי, אל תק-ראו בהם שוב ושוב ואל תראו אותם לקרובים; תיהנו - או שלא תיהנו - מקומם

במל"ה, את נערתך ואת אחותך ביקשה, לבנו את כל מה שכתבת אליהן.

כל השנים מצטיין היית במסורנו בריצה, בשחייה, באחלשיקה - קלה, ראשון היית בכל מיני התחרויות, במסגרת הסוסד, באליפות נוער ובח"ס, בכדור של, בחקפת החבור, באליפות צה"ל וגולני.

בבואך הביתה, לא היית מפאר את מעשיך, לא היית "משוויץ" - רק מושיט את העודת ההצטיינות בחיוך מבוש ומאושר...

לא היית בין הקופצים בראש ואף לא בין הדברנים והדוברים ביש... מיעפה בדיבורים, אך עתה בקוראי במכתבך לעשרות ובחיבוריך על נושאים שונים מתגלים כל העושר והרבגוניות של מחשבותיך, הרגש העדין והאהבה ליופי ש- בסבע, באדם...

אהבת סרטים מעוררי-מחשבה, מלאי רגש פיוסי, אנושיים, אהבת היאסרון טוב, פסיכולוגי, הושפעת מספרים טובים - שעיצבו את דמותך, ניהנת בשעם טוב ובחבונות-כפיים. להנאתך אהבת לצייר ולעסוק במלאכת מחשבת.

איך עשית זאת בזמנך המוגבל? איך ידעת לבנות את חיך לבנים לבנים, ערוכות בסדר, בהרמוניה? לימודים, ספורט, כדורסל, קריאה, בית, חברים, נערה?!

ולא פעם היית נקרע בין כל המבקשים אותך, את קירבתך, את נוכחותך. כחייל חוזר היית מאימונים, מפעולות-מאריס; עוד טרם הספקת לפ-שום את מדי-הצבא וכבר חיכה לך משחק או בבית או במרחקים; לא הספקת לר-אות את הורייך, את נערתך, רצת למשחק. ואה השבת הקצרה כל-כך חילקת בין כולם. "מה לעשות - אומר היית - אני יודע, כי בסופו של דבר כולם יוצאים מקופחים". כך היית באינסטיביות בלחי רגילה את חיך המלאים שנתנו לך סי-פוק ואושר.

כל ימי חיך זכית במתח אהבה. אהבת והיית נאהב. את כיתתך אהבת בהיותך ילד ונער; את מוריך אהבת והערכת אותם; אהבת את הקיבוץ ו-היית נאמן לו נאמנות שורשית; אהבת את הורייך, את אחותך ואת אחיך ואת נערתך אהבת שנים רבות, אהבת נעורים שהורה, זכה, נאמנה, עד כלות כל הנשמה.

למותר להגיד מה מקום תפסת בליבנו; והדי כל מילה תחא דלה מ-לבסא את אשר הלב הרגיש. הענקת לנו מעל לכל אשר לב הורים מסוגל להכיל בקירבו...

ועתה - גם אנו יחד עם מאות משפחות שכולות שותים מכוס היגמים...

אמא ואבא

אחותו

זאביק,

דמוחך ניצבת לפני, כדמות תמירה, שחקניה ומשושה. זאב, אותו
אח גדול, שאינו מרבה לחג, אינו מכביר מילים, מלא רוח ועדנה, ולעולם לעולם
לא מעליב.

זאבי, לא ידעת כמה אהבתיך. היית לי יותר מאח. כשהיית בא
הביחה השתוקקתי לגפפך, לחבק אותך ואולי אף לנשק. אך די היה במבט עיגך,
האומר: אוהבים בפנים; איש אינו חייב לדעת מהם רגשותיך.

קשור היית מאוד למשפחה, למרות שלא הרביה להראות זאת. ו-
בימי שישי ושבת, כשיושבים היינו כולנו ביחד - כל-כך טוב היה בלב. כן. אז
היינו שלושה, כל אחד שונה מאחיו וביחד יצרנו משפחה אהבת וקשורה בקשר
בל יינחק.

ופתאום נפרדת מאיתנו ללא שלום, ללא כל הודעה מוקדמת; פשוט
הלכת...

זאבי, הלא ידעת כמה נורא הפצע; כמה מבקש הלב ניחומים; אך
הפצע לא ירפא והלב לא יינחם לעולם. לכאורה, ישובו החיים למסלולם הרגיל
ויוסיפו לזרום. אך אנו נהיה אחרים. לא עוד אותו צחוק מידבק; אף אם נצחק
לא תהיה עוד השמחה שלימה; משהו יהיה שונה, לא כמקודם.

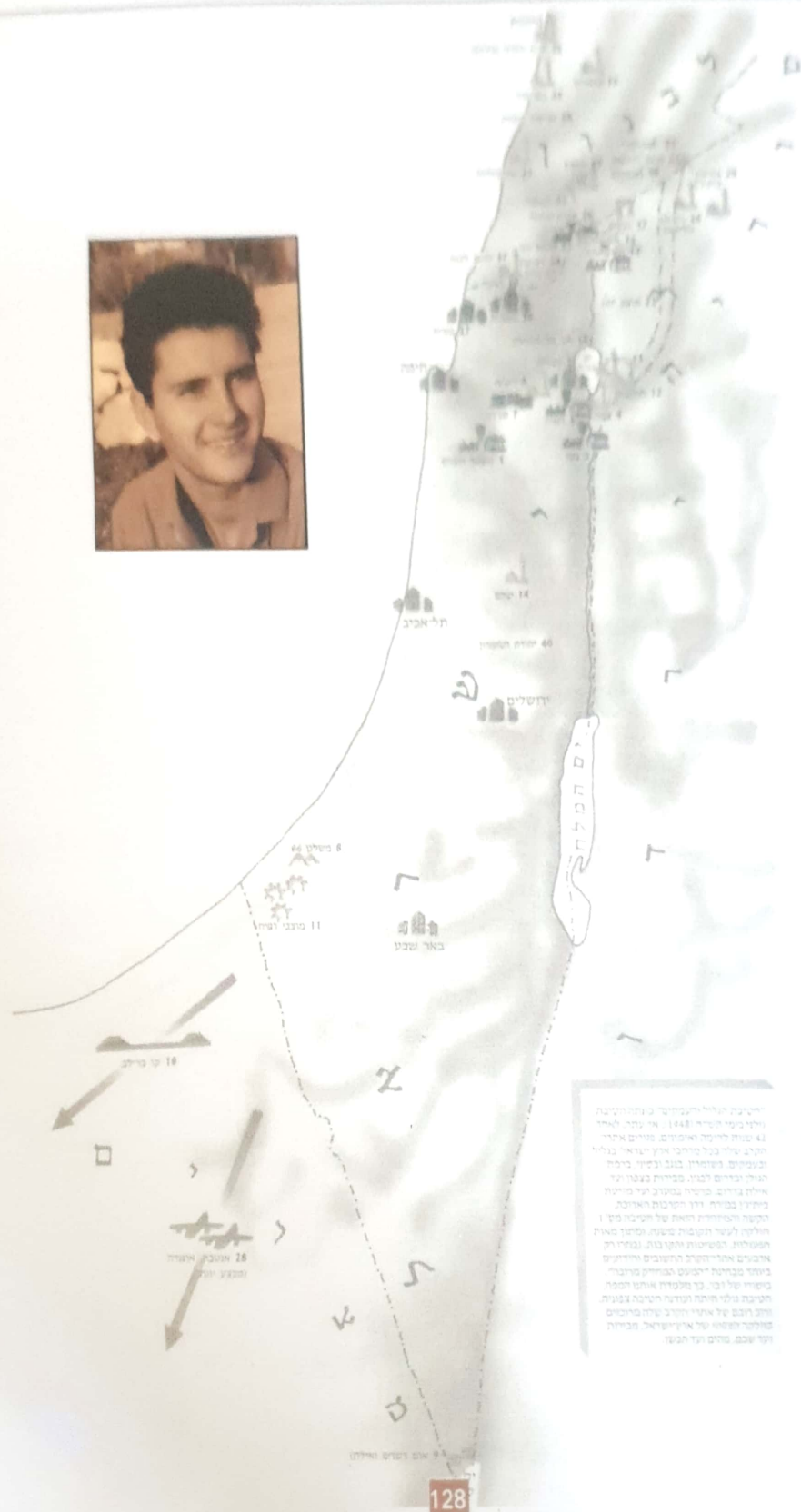
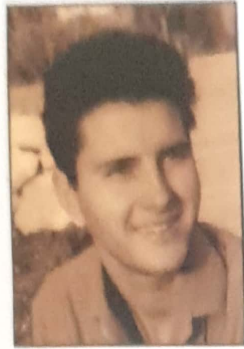
ועת אביט בתמונתך, בשתי עיניך הצוחקות ובפיך המחייך, תמלאנה
עיני לחלוחית; היה לי אח, אח נהדר, וכעת הוא איננו.

למה אוסיף עוד מילים והרי אתה את הפשטות אהבת. רק זאת דע:
כי לעולם תישאר בליבי ובזכרוני.

ורד

דרך הקרבות של חסיבת גולני

זאב הכדורסלן

עם חבריו בצבא

טורניר לזכרו

תעודת מצטיין באות הספורט

משרד החינוך והתרבות
רשות הספורט והחינוך הגופני

צארי פאב

תלמיד(ת) ביה"ס אלי כתר ח'
עמד(ה) במבחני אות הספורט
וזכאי(ת) לענוד סמל בסלמון
ירושלים בסיון תשנ"א

אליפות פיקוד צפון

צברן

נקודות

נקודות

סל

מקביל

סל

1966

שנה

חתעודה

ניתנת בזה

דגם

דגם

לאות זכיה

השג

במקום

חתימה

חתימה

מפקד
הצבא

2519/1 0910

אליפות צה"ל

אליפות צה"ל
מסל/חל

כדורסל
מקצוע

חשבו"ן
שנה

חתעוודה

ניתנת בזה

ל: זאב דורי

לאות זכיה

השג

במקום

קבוצתי

שלישי

חתימה

שם של צה"ל
א"ל מ"ל

2519/1 0910

זְכוֹר נִזְמוֹר עַד אֵין עוֹד אוֹר
אֶחָ זֵיו דְּמוֹתָהּ רַבָּה-הַחַן
בְּאֶפֶס נִיב וְחֶרֶק שָׁן.

דֹּאֵב הַלֵּב עַד תְּהוֹמוֹת
וְחֵם יִבֵּשׁ נֶגֶד-הַדְּמָעוֹת.
רַב קִרְבָּנָהּ. דּוֹם נִידוֹם.
יָבֵא, יָבֵא כֶּבֶד הַשְּׁלוֹם!

ד.ח.

